

புதிய பாடத்திட்டம்

க.பொ.த. உயர்தரம்

பாரதியார், பாரதிதாசன் கவிதைகள்

தொகுப்புக் குறிப்புறையும்:

S.F.L. மொழிதன் ரஜா B.A. (Hons.) M.A. (Edu.)

மீளாய்வு :

புதி வந்தசலா நாகராஜா B.A. (Hons.) Spl. (Tam.)

SBH PUBLICATION

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உயர் தரம் - தமிழ்

பாரதியார் தாசன் கவிதைகள்

2009 ஆம் ஆண்டு முதல்
அமுலாகும் புதிய பாடத்திட்டம்

தொகுப்பும் குறிப்புரையும் :
S.F.L. மொஹிதீன் ரஜா

மீள் பார்வை :
திருமதி. ஸ்ரீவத்சலா நாகராஜா
ISA (Tam.)

S.B.H. பதிப்பகம்,
கொழும்பு 09.

அளவில்லாக்
கருணையாளனும்
நிகரில்லா
அன்பாளனுமாகிய
ஏக இறைவன்
திருப்பெயராலே
தொடங்கப்படும்
இத்துணை நூல்,
கற்போருக்கு
நல்லறிவு
கொடுத்திடட்டும்!

தமிழ் - பாரதியார், பாரதிதாசன் கவிதைகள்
(12,13 ஆம் தரங்கள்)
S.F.L. மொஹிதன் ரஜா

முதற்பதிப்பு :
கி.பி. 2009.ஜூலை.14
ஹிஜ்ரி. 1430. ரஜப். 20

வெளியீட்டுரிமை © :
திருமதி M.R.பாத்திமா ஜஸ்பியா
செல்வி M.R.பாத்திமா றுஸ்தா

வெளியீடு :
S.B.H வெளியீட்டகம்

பக்கங்கள் :
48

விலை :
ரூபா 95.116

க.பொ.த (உ/த) கலைப்பிரிவில் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கொள்ளும் மாணவரது நலன் கருதி இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளோம். மாணவரின் தமிழறிவை மேம்படுத்தும் வகையிலும் க.பொ.த (உ/த) பரீட்சையின் போது அதிகப் புள்ளிகளைப் பெறத் துணை செய்யும் வகையிலும் "பாரதியார், பாரதிதாசன் கவிதைகள்" என்னும் இந்நூல் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

இந்நூலைப் பிரபல தமிழாசானும் பாட நூலாசிரியரும் இலக்கிய கர்த்தாவுமாகிய மொஹிதன் ரஜா ஆசிரியர் தயாரித்தளித்துள்ளார். இவர்தம் பாடநூல்கள் மாணவராலும் ஆசிரியப் பெருந்தகைகளாலும் உவந்தேற்றுப் பயன்படுத்தப்படுபவை. பாலர்களுக்கான அரிச்சுவடியிலிருந்து பட்டதாரி மாணவருக்கான தமிழ்ப்பாடநூல்கள் வரை அவர் நூல்கள் ஒரு திட்டமிடப்பட்ட ஒழுங்கிலே தயாரித்தளிக்கப்படுகின்றன. அவற்றைத் தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்தும் மாணவர்கள் அழமான தமிழறிவைப் பெறுவர்.

தற்பொழுது மொஹிதன் ரஜா ஆசிரியரின் பாட நூல்களையும் இலக்கிய நூல்களையும் நாம் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றோம். இந்நூலோடு உ/த தமிழுக்கான ஏனைய நூல்களையும் வெளியிடுகின்றோம். அவை, இறை துணையால் மாணவர்களுக்கு அதிபயன் கொடுக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

உயர்தர நூல்களைத் தொடர்ந்து G.A.Q, B.A மாணவருக்காக மொஹிதன் ரஜா ஆசிரியர் எழுதியுள்ள நூல்கள் இறை துணையுடன் மேலும் மெருகூட்டப்பட்டு வெளிவரும் என்பதை இவண் குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம்.

பதிப்பாசிரியர்.

பாரதியைப் பற்றி பேராசிரியர் ஐ.வரசரரசுவார்....

பாரதியார், பிறவியிலேயே சுதந்திரமான மனோபாவமுடையவர்; சுதந்திரத்தை தெய்வமாக வழிபட்டுப் பாடிய கவிஞர்; செல்வம் நிரம்பிய ஜமீன்தார்களிடையே வாழ்ந்து அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டிருக்கும் சூழலில் வளர்ந்த அவருடைய மனம், அதை விட்டு உயரப் பறந்தது. சென்னையில் சுதேச மித்திரன் என்னும் நாளிதழுக்கு ஆசிரியராக அமர்ந்த பிறகு, நாட்டில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்தில் அவர் நெஞ்சம் ஈடுபட்டது. அவர் எழுதிய உரைநடையிலும் கவிதையிலும் புதிய வேகமும் ஆர்வமும் ஏற்பட்டன. கற்பவர்களின் நெஞ்சை உடனே மாற்றிச் செயற்படுத்தும் தீவிர உணர்ச்சி அவருடைய எழுத்துக்களில் காணப்பட்டது.

தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஊக்கம் ஊட்டும் வகையில் அவருக்கு வ. வே. சு. ஐயர், வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை ஆகியோரின் நட்பும் திலகரின் தொடர்பும் அமைந்தன. அந்தத் தீவிர உணர்ச்சியோடு அவர் சென்னைக் கடற்கரையில் பல பாடல்களைப் பாடி முழங்கினார். பாடல்கள் அச்சடித்துப் பரப்பப்பட்டன. தீப்பற்று வது போல் அவை நாடு முழுதும் பரவிச் சின்ன நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் உள்ள மக்களைத் தட்டி எழுப்பின. அந்தத் தேசியப் பாடல்களே பாரதியாரை நாட்டுக்கு அறிமுகம் ஆக்கியவை. அவர் மறையும் காலம் (1921) வரையில் அவற்றாலேயே அவர் நாடறிந்தவராக விளங்கினார்.

பாரத நாட்டை ஒரு முழு வடிவில் கண்டு புகழ்ந்து பாடியது

←-----> க. பொ. த. உயர் தரம் / தமிழ் - 004 - பாரதி, பா.தாசன் கவிதைகள் <----->

போலவே, அதன் உறுப்பாகத் தமிழ் நாட்டையும் போற்றிப் பாடியுள்ளார். செந்தமிழ் நாடு என்ற பாடல் புகழ் பெற்றது...

புதுவையில் வ. வே. சு. ஐயருடனும் அரவிந்தரோடும் நட்புக் கொண்டார். அப்போது அவர் இயற்றிய உணர்ச்சி மிக்க கவிதைகள் பல.

தமிழ் நாட்டில் முருகன் கோயில்களில் மிகுதியாகப் பாடப்படும் காவடிச் சிந்து என்ற உணர்ச்சி மிகுந்த இசைப்பாட்டு ஒன்று உண்டு. அந்த இசையில் அமையுமாறு எங்கள் தாய் என்ற தேசீயப் பாடலைப் பாடினார். அதிலும் நாட்டுப் பற்றையும் நாட்டு ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியையும் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

வங்காளத்தில் பக்கிம்சந்திர சட்டோபாத்தியாயர் எழுதிய வந்தே மாதரம் என்னும் பாடலை இருவகை அழகான தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பாடியுள்ளார் பாரதி.

பாரத நாட்டின் பழம் பெருமைகளையும் காலம் கடந்து வாழும் பண்புச் சிறப்புக்களையும் வாயாரப் புகழ்ந்து பாடிய பாரதியார், இன்று வாழும் (தன் காலத்தில் வாழ்ந்த) மக்களின் சிறுமைகளையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் தவறுகளையும் கடிந்து கூறத் தயங்கவில்லை. குற்றங்களை அழுத்தமாக எடுத்து உணர்த்தும் பாடல்கள் பல உள்ளன. நொண்டிச் சிந்து என்பதைப் பயன்படுத்தி மெட்டு அமைத்துப் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

வறுமையும் ஆடம்பரமும் மாறிமாறிக் காணும் காட்சி மாறிப் பொருளாதார சமத்துவம் நிலைத்த நல்ல நிலை வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவர் பாரதியார். விடுதலை முதலிய பாட்டுக்களில் இக்கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். நாட்டு விடுதலை என்றால் நாட்டு மக்களின் பொருளாதார சமத்துவமாகவும்

அதை அவர் காண விரும்பினார் என்பது விடுதலை என்ற
பாட்டால் தெளிவாகிறது.

ஏழை என்றும் அடிமை என்றும்

எவனும் இல்லை ஜாதியில்

இறிவு கொண்ட மனித ரென்ப

நிந்தி யாவில் இல்லையே!

உழவர்கள் பாடும் பள்ளுப்பாட்டு என்ற வகையிலும் சுதந்திரப்
பள்ளு என்னும் பாடல் பாடியுள்ளார். அதிலும் இந்தச் சமத்துவ
வாழ்வை வரவேற்றுப் பாடியிருக்கிறார்.

பார்ப்பானை ஐயரென்ற

காலமும் போச்சே - வெள்ளைப்

பரங்கியைத் துறையென்ற

காலமும் போச்சே!

தெருவிலே பிச்சையெடுத்து, குடுகுடுகுடு என்று சிறு கருவியை
ஒலித்துப் பாடித் திரிவோன் கோணங்கி அல்லது குடுகுடுப்
பைக்காரன் என்பவன். அந்தக் கோணங்கி பாடும் முறையிலே
நாட்டுக்குத் தேவையான நல்ல முன்னேற்றம் பற்றிய கருத்
துக்களை அமைத்துப் பாடினார். புதிய கோணங்கி என்பது
அந்தப் பாடலின் பெயர்.

எளிமையான நடையின் வாயிலாக உணர்ச்சிகளை ஆற்றலுடன்
புலப்படுத்த முடியும் என்பதை பாஞ்சாலி சபதம் என்ற காவியத்
தில் காட்டினார். குயில் பாட்டு ஒரு கற்பனைக் களஞ்சியம்; காதல்
பற்றிய புதிய படைப்பு; அதில் வரும் தலைவன் கவிஞரே.

அவர் தொட்ட துறைகள் எல்லாம் புதிய ஒளி பெற்றன.
பாரதியாரின் எழுத்தாற்றல் அத்தகையது.

- பேராசிரியர் மு.வ

பாரதியார் கவிதைகள்

1. பாரத மாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி

(பாரதி புதுமை விரும்பி; பல புதிய வடிவங்களை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர். எனினும், தான் கூற விழையும் விடயத்துக்கு ஏற்ப பழைய வடிவங்களைப் பயன்படுத்த அவர் பின் நிற்பதில்லை. ஒளவையின் ஆத்திசூடியின் அமைப்பிலே அவர் புதிய ஆத்திசூடி பாடி, புதுமைக் கருத்துக்களைக் கூறினார். இங்கு மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சியின் வடிவிலே பாரத மாதாவைத் தயிலெழுப்புகின்றார்.)

1. பொழுது புலர்ந்தது; யாம்செய்த தவத்தால்,
புன்மை யிருட்கணம் போயின யாவும்;
எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
எழுந்து விளங்கியது அறிவெனும் இரவி;
தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உள்
தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்துநிற் கின்றோம்.
விழிதுயில் கின்றனை இன்னும்எம் தாயே!
வியப்பிது காண்! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
2. புள்ளினம் ஆர்த்தன; ஆர்த்தன முரசம்;
பொங்கியது எங்குஞ் சுதந்திர நாதம்;
வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின, கேளாய்!
வீதியே லாம்அணு குற்றனர் மாதர்
தெள்ளிய அந்தணர் வேதமும், நின்றன்
சீர்த்திரு நாமமும் ஓதிநிற் கின்றார்
அள்ளிய தெள்ளமு தன்னைஎம் அன்னை!
ஆருயிரே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
3. பருதியின் பேரொளி வானிடைக் கண்டோம்;
பார்மிசை நின்னொளி காணுதற்கு அலந்தோம்;

கருதிநின் சேவடி அணிவதற்கு என்றே

கனிவுறு நெஞ்சக மலர்கொடு வந்தோம்
சுருதிகள் பயந்தனை ; சாத்திரம் கோடி

சொல்லரு மாண்பினை ஈன்றனை, அம்மே!
நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல்கரத்து ஏற்றாய்!
நிர்மலையே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

4. நின்னெழில் விழியருள் காண்பதற்கு எங்கள்
நெஞ்சகத்து ஆவலை நீயறி யாயோ?
பொன்னனை யாய்! வெண் பனிமுடி யிமயப்
பொருப்பினன் ஈந்த பெருந்தவப் பொருளே!
என்ன தவங்கள் செய்து எத்தனை காலம்
ஏங்குவம் நின்னருட்கு ஏழையம் யாமே?
இன்னமும் துயிலுதி யேல்இது நன்றோ?
இன்னுயிரே? பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

5. மதலையர் எழுப்பவும் தாய்துயில் வாயோ?
மாநிலம் பெற்றவள் இஃதுண ராயோ?
குதலை மொழிக்கிரங் காதொரு தாயோ?
கோமகளே! பெரும் பாரதர்க் கரசே!
விதமுறு நின்மொழி பதினெட்டும் கூறி
வேண்டிய வாறுஉனைப் பாடுதும் காணாய்
இதமுற வந்துஎமை ஆண்டருள் செய்வாய்!
ஈன்றவளே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

விளக்கம் :

பக்தி இலக்கியங்களில் கடவுளைத் துயில் எழுமாறு வேண்டி
திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடுவர். இங்கு பாரதியார், பாரத

மாதா துயில் எழுவதற்காகப் பள்ளியெழுச்சி பாடுகின்றார். நாயன்மாரில் மாணிக்கவாசகரும் ஆழ்வார்களில் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் பிற்காலத்தவராகிய தத்துவராயர், சிதம்பர சுவாமிகள் முதலியோரும் பல திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். மாணிக்கவாசகர், சிவபெருமானையும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமாலையும் துயில் எழுப்புவது போல் பாடியுள்ளனர்.

மாணிக்கவாசகர் திருப்பள்ளியெழுச்சியில், காலை புலர்வது, புள்ளினங்கள் ஒலிப்பது முதலியவற்றையும் பக்தர்கள் தெய்வத்தொண்டு புரிவதையும் கூறி, சிவபெருமானைத் துயில் எழுப்புவது போல, இங்கு முதற்பாடலில், பாரதியார், பொழுது புலர்ந்ததையும் இருள் நீங்கி ஒளி பரவுவதையும் தொண்டர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் சூழ்ந்து நிற்பதையும் கூறி, பாரதத்தாயைத் துயில் எழுப்பு கின்றார். ஆயினும் இருளையும் சூரியனையும் உருவகமாக்கிக் கூறியுள்ள விதத்தில் பாரதியின் தனித்தன்மை புலப்படுகின்றது. புன்மை எனும் இருள் என்றும் அறிவு எனும் சூரியன் என்றும் உருவகித்துள்ளார். புன்மை என்பது அற்பம், ஈனம், சிறுமை, இழிவு, துன்பம் முதலிய பொருள்கள் தருவது. புன்மை இருட்கணம் போயின என்பதிலேதான் எத்துணை ஆழமான பொருளுண்டு! அங்கும் போயின என்று வெறுமனே கூறாமல், போயின யாவும் என் கின்றார். அதாவது இவை முற்றாக நீங்கின என்கின்றார். முன்னரிலும் தேசத்தில் அறிவு ஓங்கி வருவதை அறிவெனும் இரவி எழுந்து விளங்கியது என்பதனூடாக உணர்த்தியுள்ளார். காந்தி யின் பின் அணி திரண்டு தேசத் தொண்டர் பலர் சுதந்திரம் நாடிப் போராடுவதையும் இத்திருப்பள்ளியெழுச்சியில் குறித் துள்ளார். பாரதி பாடிய வேளை, பாரத நாடு அடிமை நிலையில் இருந்தமையை இன்னும் விழி துயில்கின்றனை என்பதனூடாக உணர்த்துகின்றார். எனவே,

இங்கு பாரத மாதாவின் தூக்கம் அடிமை நிலைக்குக் குறியீடாக வந்துள்ளது. பாரதியார், தொழு துணை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன் தொண்டர் பல்லாயிரர் சூழ்ந்து நிற்கின்றோம் என்று படர்க்கையிலன்றி, தன்மையில் கூறுவதால் தானும் ஒரு தேச பக்தர் என்பதை உணர்த்துகின்றார். இவ்வாறு, தொடரும் பாடல்களிலும் தன்மையில் கூறுவதைக் காண்க.

இரண்டாவது பாடலில், எங்கும் சுதந்திர நாதம் பொங்கியது என்கின்றார்; அந்தணர், வேதத்தோடு பாரத மாதாவின் சீரிய நாமத்தையும் ஒதுவதாகக் கூறுகின்றார். இவை நாட்டு மக்களின் சுதந்திர வேட்கையைக் குறிக்கின்றன.

மூன்றாவது பாடலில் பார்மிசை நின்னொளி காணுதற்கு அலந்தோம் என்று நாட்டு விடுதலைக்காக சுதந்திரத் தொண்டர் பட்ட சிரமத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல் கரத்து ஏற்றாய் என்று பாரத மாதாவை, பராசக்தியாகக் காண்கின்றார். நாட்டு நிலையைச் சீர்திருத்துதற்கு ஏற்ற விதத்தில் பராசக்தியை சாந்த வடிவமாகவல்ல - துர்க்கையாகிய - ரௌத்ரம் நிறைந்த வடிவமாகவே கூறுகின்றார். ('சூல் கரத்து ஏற்றாய்')

நாலாவது பாடலில் வெண்பனிமுடி இமயப் பொருப்பினன் ஈந்த பெருந்தவம் பொருளே என்னுமிடத்திலும் பாரத தேவியை, பராசக்தி (பார்வதி)யாகவே காண்கின்றார். நின்னெழில் விழி அருள் காண்பதற்கு எங்கள் நெஞ்சகத்து ஆவலை நீயறியாயோ என்று தேச பக்தர்களின் சுதந்திர ஆர்வத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். நெஞ்சக மலர் : உருவகம்.

ஐந்தாவது பாடலில் கோமகள் என்றும் பெரும் பாரதர்க்கு அரசு என்றும் மாநிலம் பெற்றவள் என்றும் பாரத மாதாவைப் பெருமிதத்துடன் கூறுகின்றார். இதமுறு நின்மொழி பதினெட்டும் கூறி வேண்டியவாறு உனைப்பாடுதும் என்று பல்லின மக்களும் ஒற்றுமையாக, தாய் நாட்டைத் துதிப்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

குறப்பு :

பல்லவர் காலத்திலிருந்து பாடப்பட்டு வரும் திருப்பள்ளி யெழுச்சிப் பாடல்களுக்கும் பாரதியின் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடலுக்குமிடையில் பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். பாட்டின் வடிவம், செய்யுளின் அடி, சீர் அமைப்பு ஆகியவை பல்லவர் காலம் தொடக்கம் பாரதி காலம் வரை ஒரே வகையில் காணப்படுகின்றமையை அவதானிக்கலாம். பொழுது விடிதல், கதிரவன் உதித்தல், பலரும் வந்து அருளுக்காகக் காத்திருத்தல் ஆகிய பொருளமைப்பிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. பாட்டின் ஈற்றடியில் பள்ளி யெழுந்தருளாயே என்று கூறி முடித்திருப்பதிலும் பொதுப் பண்பைக் காண முடிகின்றது.

அரும்பதங்கள் :

கணம்	-	கூட்டம்
புன்மை	-	அற்பம், ஈனம், சிறுமை, இழிவு, துன்பம்
இரவி	-	சூரியன்
பருதி, பரிதி	-	சூரியன்
துயில்	-	தூக்கம்
புள்	-	பறவை
சங்கம்	-	சங்கு
நாதம்	-	இசையுடன் கூடிய பாட்டு
அணுகுதல்	-	நெருங்குதல்
அணுகுற்றனர்	-	நெருங்கினர்
தெள்ளிய	-	தெளிந்த
அலத்தல்	-	அலைதல், துன்புறுதல்
அலந்தோம்	-	அலைந்தோம், துன்புற்றோம்
எழில்	-	அழகு
பொருப்பு	-	மலை
இமயப்	-	
பொருப்பினன்	-	இமயன், பார்வதியின் தந்தை

←-----> க. பொ. த. உயர் தரம் / தமிழ் - 011 - பாரதி, பா.தாசன் கவிதைகள் <----->

2. பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

(பாரதியார் தேசியவாதி; புதுமை விரும்பி. ஆனால் அவர் (பாரதிதாசனைப் போல) ஒரு நாத்திகர் அல்லர். அதனை இப்பாடலிலும் காணலாம். பாடலின் தொடக்கத்தில் கடவுளின் ஆசியை வேண்டுகின்றமை இதற்கு ஆதாரமாகும்.

கும்மியென்பது பெண்கள் விளையாடும் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று. பெண்கள் பாடியவாறே கும்மி விளையாடுவர். அவ்வாறு பெண்கள் கும்மியடிக்கும் போது பாடத்தக்கதாக இக்கும்மிப் பாடலையாத்துள்ளார்.

இங்கு பெண்களுடைய விடுதலை பற்றிப் பேசுகின்றார். பாரத மாதா திருப்பள்ளியெழுச்சியில் போலவே இங்கும் மாணிக்க வாசகரே பாரதிக்கு வழிகாட்டுகின்றார். நாட்டுப் பாடல் வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி, பெண்களின் விளையாட்டுக்களுக்கு உதவும் வகையில் திருவம்மாளை, திருப்பொற்கண்ணம், திருப்பூவல்லி, திருப்பொன்னூசல் முதலிய பாடல்களை திருவாசகத்தில் பாடியுள்ளார் மாணிக்க வாசகர். அவ்வமைப்பிலேயே பாரதி, இந்த கும்மிப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். ஆயினும் இங்கு பொருளமைப்பில் மாணிக்க வாசகரிலிருந்து மிகவும் வேறுபடுகிறார். வெறும் விளையாட்டுப் பாடல்களாகவன்றி, தன் முற்போக்குக் கருத்துக்களைக் கூறத்தக்க ஊடகமாக இக்கும்மிப் பாடலைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.)

காப்பு

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக் களிப்பொடு நாம் பாடக்
கண்களி லேயொளி போல வுயிரில்
கலந்தொளிர் தெய்வம்நற் காப்பாமே.

1. கும்மியடி! தமிழ் நாடு முழுதும்
குலங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி! (கும்மி)
2. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். (கும்மி)
3. மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே,
வீட்டினில் எம்மிடங் காட்ட வந்தார், அதை
வேட்டி விட்டோமென்று கும்மியடி! (கும்மி)
4. நல்ல விலை கொண்டு நாயை விற்பார் அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்ப துண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்நிலை
கூட்டிவைத் தார்பழி கூட்டி விட்டார். (கும்மி)
5. கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்மி)
6. பட்டங்கள் ஆள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்;
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கேபெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி! (கும்மி)

7. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி!
சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச்
சாதி படைக்கவும் செய்திடு வோம். (கும்மி)

8. காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து
மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி! (கும்மி)

விளக்கம் :

மாதரை அடக்கியாள காலங்காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு
வந்த ஆணாதிக்கக் கருத்துக்களையும் பிற மூடக் கொள்கை
களையும் முதலாவது பாடலில் விசாகுகள் என்கிறார். கால
மாற்றம் இங்கு உணர்த்தப்படுகின்றது. அதாவது ஆணாதிக்கக்
கருத்துக்களும் மூடக் கொள்கைகளும் மாற்றமுற்று வருவதை
இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். பெரும்பாலும் ஏனைய பாடல்
களிலும் இதனைக் காணலாம்.

இரண்டாவது பாடலில், ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணுதல் என்று பெண்களைப் படிக்க அனுப்பாத மூடக்
கொள்கை உணர்த்தப்படுகிறது. வீட்டுக்குள்ளே யூட்டி வைப்போம்
என்பது ஆணாதிக்க மனோபாவமாகும்.

பெண்கள் வாயில்லாப் பிராணிகளைப் போல நடத்தப்பட்ட
மையை மூன்றாவது, நாலாவது பாடல்களில் கண்டிக்கிறார்.

ஆணுக்கும் கற்பு இருக்கின்றது என்பதை ஐந்தாவது பாடலில்
உணர்த்துகிறார். அத்தோடு பெண் மனம் அறிந்து மணம் செய்து
கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்.

உயர் கல்வி பெற்று பெண்களும் முன்னேறி வருவதை ஆறாவது பாடலில் கூறுகிறார். அத்தோடு, பெண்கள் அறிவிலே ஆண்களுக்குச் சமமாக விளங்குவதையும் கூறியுள்ளார்.

ஏழாவது பாடலில், புதிய வேதமொன்றைப் படைத்து அனைவருக்கும் நீதி வழங்க விரும்பி வந்ததாகக் கூறி, கும்மியடிக்குமாறு பெண்களிடம் வேண்டுகின்றார் பாரதியார். அத்தோடு, பெண்களால் சமைக்க மட்டுமல்ல, உயரிய சமுதாய மொன்றைச் சிருஷ்டிக்கவும் முடியும் என்கின்றார்.

இவ்வாறெல்லாம் கூறும் பாரதியார், பெண்ணின் அடிப்படை அறத்தை மறந்து விடவில்லை. குடும்பத் தலைவியாக அவள் செவ்வனே செய்ய வேண்டிய கடமையை எட்டாவது பாடலில் கூறியுள்ளார். காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே என்பது கணவன் விடயத்தில் பெண்ணுடைய தெரிவுச் சுதந்திரத்தை உணர்த்துகின்றது. இது காந்தருவ மணத்தை(Love Marriage)யும் குறிப்பதாகக் கொள்வர்.

'மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில் மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே....', 'நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின....', 'நல்ல விலை கொண்டு நாயை விற்பார்....' என்ற இடங்களில் மாடு, நாய் முதலிய மிருகப் பெயர்களையும் பிசாசையும் கூறித் தனது வெறுப்புணர்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் பாரதியார்.

இசைப்பாட்டு வகையில் அமைக்கப்பட்ட பாடல்கள் என்பதால் ஒவ்வொரு பாடல் முடிவிலும் கும்மியடி.... எனத் தொடங்கும் முதலாவது பாட்டைப் பாடி, மறு பாட்டைப்

பாடும் வண்ணம் அதனை அடைப்புக் குறியுள் அறிவுறுத்தி யுள்ளமையைக் காண்க.

அரும்பதங்கள் :

1. வசக்குதல் - படியச் செய்தல்
2. மாய்ந்துவிட்டார் - இறந்துவிட்டார்
3. விந்தை - வேடிக்கை
4. பார் - பூமி, உலகம்
5. இளைத்தல் - மெலிதல்,
பின்னடைதல்
6. இளைப்பில்லை - இளைத்தவளில்லை,
பின்னடைந்தவளில்லை
7. மாட்சி, மாட்சிமை - பெருமை, மகிமை

3. ஞாயிறு - I

1. ஒளி தருவது யாது? தீராத இளமையுடையது யாது?
 வெய்யவன் யாவன்? இன்பம் எவனுடையது?
 மழை எவன் தருகின்றான்? கண் எவனுடையது?
 உயிர் எவன் தருகின்றான்?
 புகழ் எவன் தருகின்றான்? புகழ் எவனுக்குரியது?
 அறிவு எதுபோல் கூடும்?
 அறிவுத் தெய்வத்தின் கோயில் எது?
 ஞாயிறு.
 அது நன்று.

2. நீ ஒளி, நீ கூடர், நீ விளக்கம், நீ காட்சி,
 மின்னல், இரத்தினம், கனல், தீக் கொழுந்து -
 இவையெல்லாம் நினது திகழ்ச்சி.
 கண் நினது வீடு.
 புகழ், வீரம் - இவை நினது லீலை.
 அறிவு நின் குறி, அறிவின் குறி நீ.
 நீ சுடுகின்றாய், வாழ்க. நீ காட்டுகின்றாய், வாழ்க.
 உயிர் தருகின்றாய், உடல் தருகின்றாய்,
 வளர்க்கின்றாய், மாய்க்கின்றாய்,
 நீர் தருகின்றாய், காற்றை வீசுகின்றாய், வாழ்க.

03. வைகறையின் செம்மை இனிது.
 மலர்கள் போல நகைக்கும் உடைவு வாழ்க.
 உடையை நாங்கள் தொழுகின்றோம்.
 அவள் திரு.
 அவள் விழிப்புத் தருகின்றாள், தெளிவு தருகின்றாள்,
 உயிர் தருகின்றாள், ஊக்கந் தருகின்றாள்,
 அழகு தருகின்றாள், கவிதை தருகின்றாள்.

அவள் வாழ்க.

அவள் தேன், சித்த வண்டு அவளை விரும்புகின்றது.

அவள் அமுதம்.

அவள் இறப்ப தில்லை. வலிமையுடன் கலக்கின்றாள்.

வலிமைதான் அழகுடன் கலக்கும், இனிமை மிகவும் பெரிது.

வட மேருவிலே பலவாகத் தொடர்ந்து வருவாள்.

வானடியைச் சூழ நகைத்துத் திரிவாள்.

அவளுடைய நகைப்புக்கள் வாழ்க.

தெற்கே நமக்கு ஒருத்தியாக வருகின்றாள், அன்பு மிகுதியால்.

ஒன்று பலவினும் இனிதன்றோ?

வைகறை நன்று. அதனை வாழ்த்துகின்றோம்.

04. நீ சுருகின்றாய், நீ வருத்தந் தருகின்றாய்.

நீ விடாய் தருகின்றாய், சோர்வு தருகின்றாய்.

பசி தருகின்றாய்.

இவை இனியன.

நீ கடல் நீரை வற்றடிக்கிறாய், இனிய மழை

தருகின்றாய்.

வான வெளியிலே விளக்கேற்றுகிறாய்.

இருளைத் தின்று விடுகின்றாய்.

நீ வாழ்க.

05. ஞாயிறே, இருளை என்ன செய்து விட்டாய்?

ஓட்டினாயா? கொன்றாயா? விழுங்கிவிட்டாயா?

கட்டி முத்தமிட்டு நின் கதிர்களாகிய கைகளால்

மறைத்து விட்டாயா?

இருள் நினக்குப் பகையா?

இருள் நின் உணவுப் பொருளா?

அது நின் காதலியா?
இரவெல்லாம் நின்னைக் காணாத மயக்கத்தால்
இருண்டு இருந்ததா?

நின்னைக் கண்டவுடன் நின்னொளி தானுங் கொண்டு
நின்னைக் கலந்து விட்டதா?

நீங்கள் இருவரும் ஒரு தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகளா?
முன்னும் பின்னுமாக வந்து உலகத்தைக் காக்கும்படி
உங்கள் தாய் ஏவியிருக்கிறாளா?
உங்களுக்கு மரண மில்லையா? நீங்கள் அமுதமா?
உங்களைப் புகழ்கின்றேன்.
ஞாயிறே, உன்னைப் புகழ்கின்றேன்.

06.

ஒளியே, நீ யார்?

ஞாயிற்றின் மகளா?

அன்று. நீ ஞாயிற்றின் உயிர். அதன் தெய்வம்.
ஞாயிற்றினிடத்தே நின்னைத்தான் புகழ்கின்றோம்.

ஞாயிற்றின் வடிவம் உடல். நீ உயிர்.

ஒளியே, நீ எப்போது தோன்றினாய்?

நின்னை யாவர் படைத்தனர்?

ஒளியே, நீ யார்?

உனதியல்பு யாது?

நீ அறிவின் மகள் போலும். அறிவுதான் தூங்கிக்
கிடக்கும். தெளிவு நீ போலும்.

அறிவின் உடல் போலும்.

ஒளியே, நினக்கு வானவெளி எத்தனை நாட்பழக்கம்?

உனக்கு அதனிடத்தே இவ்வகைப்பட்ட அன்பு

யாது பற்றியது?

அதனுடன் நீ எப்படி இரண்டறக் கலக்கிறாய்?

உங்களை யெல்லாம் படைத்தவள் வித்தைக்காரி.

அவள் மோஷினி, மாயக்காரி.
அவளைத் தொழுகின்றோம்.
ஒளியே, வாழ்க!

07. ஞாயிறே!
நின்னிடத்து ஒளி எங்ஙனம் நிற்கின்றது?
நீ அதனை உமிழ்கின்றாயா?
அது நின்னைத் தின்னுகிறதா?
அன்றி, ஒளி தவிர நீ வேறொன்றுமில்லையா?
விளக்குத்திரி காற்றாகிச் சுடர் தருகின்றது.
காற்றுக்கும் சுடருக்கும் எவ்வகை உறவு?
காற்றின் வடிவே திரியென்றறிவோம்.
ஒளியின் வடிவே காற்றுப்போலும்.
ஒளியே, நீ இனியை.

08. ஒளிக்கும் வெம்மைக்கும் எவ்வகை உறவு?
வெம்மையேற ஒளி தோன்றும்.
வெம்மையைத் தொழுகின்றோம்.
வெம்மை ஒளியின் தாய். ஒளியின் முன்னுருவம்.
வெம்மையே, நீ தீ.

தீ தான் வீரத்தெய்வம்.

தீ தான் ஞாயிறு.

தீயின் இயல்பே ஒளி.

தீ எரிக.

அதனிடத்தே நெய் பொழிகின்றோம்.

தீ எரிக.

அதனிடத்தே தசை பொழிகின்றோம்.

தீ எரிக.

அதனிடத்தே செந்நீர் பொழிகின்றோம்.

தீ எரிக.

அதற்கு வேள்வி செய்கின்றோம்.

தீ எரிக.

அறத்தீ, அறிவுத்தீ, உயிர்த்தீ,

விரதத்தீ, வேள்வித் தீ,

சினத்தீ, பகைமைத் தீ, கொடுமைத் தீ -

இவை யனைத்தையும் தொழுகின்றோம்.

இவற்றைக் காக்கின்றோம்.

இவற்றை ஆளுகின்றோம்.

தீயே, நீ எமது உயிரின் தோழன்.

உன்னை வாழ்த்துகின்றோம்.

நின்னைப்போல, எமதுயிர் நூறாண்டு வெம்மையும்

சுடரும் தருக.

தீயே, நின்னைப்போல, எமதுள்ளம் சுடர்விடுக.

தீயே, நின்னைப்போல எமதறிவு கனலுக.

ஞாயிற்றினிடத்தே, தீயே, நின்னைத்தான் போற்று

கின்றோம்.

ஞாயிற்றுத் தெய்வமே, நின்னைப் புகழ்கின்றோம்.

நினதொளி நன்று, நின் செயல் நன்று, நீ நன்று.

09. வானவெளி என்னும் பெண்ணை ஒளியென்னுந் தேவன்
மணந்திருக்கின்றான்.

அவர்களுடைய கூட்டம் இனிது.

இதனைக் காற்றுத் தேவன் கண்டான்.

காற்று வலிமையுடையவன்.

இவன் வானவெளியைக் கலக்க விரும்பினான்.

ஒளியை விரும்புவதுபோல வானவெளி இவனை

விரும்பவில்லை.

இவன் தனது பெருமையை ஊதிப் பறையடிக்கின்றான்.

வெளியும் ஒளியும் இரண்டு உயிர்கள் கலப்பதுபோல்

கலந்தன.

காற்றுத் தேவன் பொறாமை கொண்டான்.

அவன் அமைதியின்றி உழலுகிறான்.

அவன் சீறுகின்றான், புடைக்கின்றான், குமுறுகின்றான்.

ஓலமிடுகின்றான், சுழலுகின்றான், துடிக்கின்றான்;

ஓடுகின்றான், எழுகின்றான், நிலையின்றிக் கலங்கு

கின்றான்.

வெளியும் ஒளியும் மோனத்திலே கலந்து நகை

செய்கின்றன.

காற்றுத் தேவன் வலிமை யுடையவன்.

அவன் புகழ் பெரிது. அப் புகழ் நன்று.

ஆனால் வானவெளியும் ஒளியும் அவனிலும் சிறந்தன.

அவை மோனத்திலே கலந்து நித்தம் இன்புறுவன.

அவை வெற்றியுடையன.

ஞாயிறே, நீதான் ஒளித் தெய்வம்.

நின்னையே வெளிப் பெண் நன்கு காதல் செய்கிறாள்.

உங்கள் கூட்டம் மிக இனிது.

நீவிர் வாழ்க!

10. ஞாயிறே, நின் முகத்தைப் பார்த்த பொருளெல்லாம்
ஒளி பெறுகின்றன.

பூமி, சந்திரன், செவ்வாய், புதன், சனி, வெள்ளி,

வியாழன்,

யுரேனஸ், நெப்தியூன் முதலிய பல நூறு வீடுகள் -

இவை எல்லாம் நின் கதிர்கள் பட்ட மாத்திரத்திலே

ஒளியுற நகை செய்கின்றன.

தீப்பந்திலிருந்து பொறிகள் வீசுவதுபோல,

இவையெல்லாம் ஞாயிற்றிலிருந்து வெடித்து

வெளிப்பட்டன வென்பர்.

இவற்றைக் காலம் என்னும் கள்வன் மருவினான்.
 இவை ஒளிசுன்றிப் போயின.
 ஒளியிழந்தனவல்ல, குறைந்த ஒளியுடையன.
 ஒளியற்ற பொருள் சகத்திலே யில்லை.
 இருளென்பது குறைந்த ஒளி,
 செவ்வாய், புதன் முதலிய பெண்கள் ஞாயிற்றை
 வட்டமிடுகின்றன.
 இவை தமது தந்தை மீது காதல் செலுத்துகின்றன.
 அவன் மந்திரத்திலே கட்டுண்டு வரைகடவாது
 சுழல்கின்றன.
 அவனுடைய சக்தியெல்லையை என்றும் கடந்துசெல்ல
 மாட்டா.
 அவன் எப்போதும் இவற்றை நோக்கியிருக்கின்றான்.
 அவனுடைய ஒளியமுதத்தில் உடல் முழுதும் நனையும்
 பொருட்டாகவே இவை உருளுகின்றன.
 அவனொளியை இவை மலரிலும், நீரிலும், காற்றிலும்
 பிடித்து வைத்துக் கொள்ளும்.
 ஞாயிறு மிகச் சிறந்த தேவன். அவன் கைப்பட்ட
 இடமெல்லாம் உயிருண்டாகும்.
 அவனையே மலர் விரும்புகின்றது.
 இலைகள் அவனுடைய அழகிலே யோகமெய்தி
 யிருக்கின்றன.
 அவனை நீரும் நிலமும் காற்றும் உகந்து களியுறும்.
 அவனை வான் கவ்விக் கொள்ளும்.
 அவனுக்கு மற்றெல்லாத் தேவரும் பணி செய்வர்.
 அவன் புகழைப் பாடுவோம்.
 அவன் புகழ் இனிது.

11. புலவர்களே, அறிவுப் பொருள்களே, உயிர்களே,
 புதங்களே, சக்திகளே, எல்லோரும் வருவீர்.

ஞாயிற்றைத் துதிப்போம், வாருங்கள்!
 அவன் நமக்கெல்லாம் தலைவன்.
 அவன் மழை தருகின்றான்.
 மழை நன்று.
 மழைத் தெய்வத்தை வாழ்த்துகின்றோம்.
 ஞாயிறு வித்தை காட்டுகிறான்.
 கடல் நீரைக் காற்றாக்கி மேலே கொண்டு போகிறான்.
 அதனை மீளவும் நீராக்கும்படி காற்றை ஏவுகின்றான்.
 மழை இனிமையுறப் பெய்கின்றது.
 மழை பாடுகின்றது.
 அது பலகோடி தந்திகளுடையதோர் இசைக்கருவி.
 வானத்திலிருந்து அமுதவயிரக்கோல்கள் விழுகின்றன.
 பூமிப்பெண் விடாய் தீர்கிறாள்; குளிர்ச்சி
 பெறுகின்றாள்.
 வெப்பத்தால் தண்மையும், தண்மையால் வெப்பமும்
 விளைகின்றன.
 அனைத்தும் ஒன்றாதலால்,
 வெப்பம், தவம், தண்மை யோகம்.
 வெப்பம் ஆண், தண்மை பெண்.
 வெப்பம் வலியது. தண்மை இனிது.
 ஆணிலும் பெண் சிறந்ததன்றோ?
 நாம் வெம்மைத் தெய்வத்தைப் புகழ்கின்றோம்.
 அது வாழ்க!

12. நாம் வெம்மையைப் புகழ்கின்றோம்.
 வெம்மைத் தெய்வமே, ஞாயிறே, ஒளிக்குன்றே,
 அமுதமாகிய உயிரின் உலகமாகிய உடலிலே
 மீன்களாகத் தோன்றும் விழிகளின் நாயகமே,

பூமியாகிய பெண்ணின் தந்தையாகிய காதலே,
 வலிமையின் ஊற்றே, ஒளி மழையே, உயிர்க்கடலே,
 சிவனென்னும் வேடன் சக்தியென்னும் குறத்தியை
 உலகமென்னும் புனங் காக்கச் சொல்லி
 வைத்து விட்டுப் போன விளக்கே,
 கண்ணென்னும் கள்வன் அறிவென்னும் தன் முகத்தை
 முடிவைத்திருக்கும் ஒளியென்னும் திரையே,
 ஞாயிறே, நின்னைப் பரவுகின்றோம்.
 மழையும் நின் மகள், மண்ணும் நின் மகள்;
 காற்றும் கடலும் கனலும் நின் மக்கள்;
 வெளி நின் காதலி;
 இடியும் மின்னலும் நினது வேடிக்கை.
 நீ தேவர்களுக்குத் தலைவன்.
 நின்னைப் புகழ்கின்றோம்.
 தேவர்களெல்லாம் ஒன்றே.
 காண்பனவெல்லாம் அவருடல்.
 கருதுவன அவருயிர்.
 அவர்களுடைய தாய் அமுதம்.
 அமுதமே தெய்வம். அமுதமே மெய்யொளி.
 அஃது ஆத்மா.
 அதனைப் புகழ்கின்றோம்.
 அதன் வீடாகிய ஞாயிற்றைப் புகழ்கின்றோம்.
 ஞாயிற்றின் புகழ் பேசுதல் நன்று.

13. மழை பெய்கிறது. காற்றடிக்கின்றது. இடி குமுறுகின்றது. மின்னல் வெட்டுகின்றது. புலவர்களே, மின்னலைப் பாடுவோம், வாருங்கள்! மின்னல் ஒளித்தெய்வத்தின் ஒரு லீலை - ஒளித் தெய்வத்தின் ஒரு தோற்றம்.

அதனை யவனர் வணங்கி ஒளி பெற்றனர்.
 மின்னலைத் தொழுகின்றோம்.
 அது நம்மறிவை ஒளியுறச் செய்க.
 மேகக் குழந்தைகள் மின்னற்பூச் சொரிகின்றன.
 மின்சக்தி இல்லாத இடமில்லை,
 எல்லாத் தெய்வங்களும் அங்ஙனமே,
 கருங்கல்லிலே, வெண் மணலிலே, பச்சை இலையிலே,
 செம்மலரிலே, நீல மேகத்திலே,
 காற்றிலே, வரையிலே - எங்கும் மின்சக்தி உறங்கிக்
 கிடக்கின்றது.

அதனைப் போற்றுகின்றோம்.
 நமது விழிகளிலே மின்னல் பிறந்திடுக!
 நமது நெஞ்சிலே மின்னல் விசிறிப் பாய்க!
 நமது வலக்கையிலே மின்னல் தோன்றுக!
 நமது பாட்டு, மின்னலுடைத்தாகுக!
 நமது வாக்கு மின்போல் அடித்திடுக.
 மின் மெலியதைக் கொல்லும்;
 வலியதிலே வலிமை சேர்க்கும்.
 அது நம் வலிமையை வளர்த்திடுக.
 ஒளியை, மின்னலை, சுடரை, மணியை,
 ஞாயிற்றை, திங்களை, வானத்து வீடுகளை, மீன்களை -
 ஒளியுடைய அனைத்தையும் வாழ்த்துகின்றோம்.
 அனைத்தையும் வாழ்த்துகின்றோம்.
 ஞாயிற்றை வாழ்த்துகின்றோம்.

விளக்கம் :

தமிழிலே வசன கவிதையும் புதுக்கவிதையும் தோற்றம் பெற
 வித்திட்டவர் பாரதியாரே. அவர் மரபு உடைத்து, காட்சி, காற்று,
 கடல் முதலிய தலைப்புக்களிலே பல வசன கவிதைகளை

←-----> க. பொ. த. உயர் தரம் / தமிழ் - 026 - பாரதி, பா.தாசன் கவிதைகள் <----->

இயற்றினார். இவ்வாறு ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாக அவர் இயற்றிய வசன கவிதைகள் தமிழ் இலக்கியத்திலே ஒரு பாரிய திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தின. இவ்வகையில், பாரதியின் பின் வந்த கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, சுத்தானந்த பாரதியார் முதலானோர் மலை, ஆறு, கடல், மலர், மாலைக் காலம், புலி முதலிய தலைப்புக்களில் பல வசன கவிதைகளை இயற்றியமைக்கும், வானம்பாடிக் கவிஞர் காலம் தொடக்கம் தற்காலம் வரை பல புதுக்கவிஞர்கள் பல்லாயிரம் புதுக் கவிதைகளைப் படைத்தளித்தமைக்கும் பாரதியே வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளார்.

பழைய தளைகளிலிருந்து கவிதையை விடுவிப்பதே பாரதியின் நோக்கமாக இருந்திருக்கின்றது என்பது இக்கவிதை மூலம் புலனாகின்றது. அசை இவ்வாறு அமைய வேண்டும், சீர் இவ்வாறு இருக்க வேண்டும், தளை இவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்ற எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இன்றி, மிகச் சுதந்திரமாக இந்தக் கவிதையை பாரதி இயற்றியிருப்பது புலனாகின்றது. சில அடி(வரி)களில் பதினைந்து சொற்கள் அமைந்துள்ளன. சில வரிகளில் ஒரேயொரு சொல் மட்டுமே அமைந்துள்ளது. எவ்வளவு சுதந்திரம்! இவ்வகையில் வசன கவிதையூடாக கவிதைக்கு மட்டுமல்ல கவிஞனுக்கும் பாரதி சுதந்திரமளித்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

① முதலாவது பாடலில் வினாவோடு தொடங்குபவர், தொடர்ந்து ஏழு அடி(வரி)களில் வினாக்களை அடுக்கிச் செல்கிறார். வினவப்படும் வினா ஒவ்வொன்றும் சூரியனது புகழை உணர்த்துவதாயுள்ளது.

முதல் பாடலில் வினவுபவற்றோடு தொடர்புபடுமாறு

இரண்டாவது பாடலை அமைத்துள்ளார். முதல் பாடலில் வினாக்கள் மூலம் உணர்த்தப்படும் சூரியனது மகத்துவம், இரண்டாவது பாடலில் கூற்று வாக்கியங்களுடாகக் கூறுப்படுகின்றது.

மூன்றாவது பாடலில் சூரியனோடு தொடர்புடைய உஷையச் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். அவள் தேன்; சித்த வண்டு அவளை விரும்புகின்றது என்ற உருவகங்கள் மிக அழகானவை. இங்கு உஷைப்பொழுதை தேனாகவும் மனத்தை வண்டாகவும் உருவகித்துக் கூறுகின்றார்.

நான்காவது பாடல், முன்னாலே சூரியன் நிற்கும் தோரணையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. (முன்னிலை வாக்கியங்களாகக் கூறுகின்றார்.)

ஐந்தாவது பாடல், ஒளி தரும் சூரியனுக்கும் இருளுக்கும் இடையிலான எதிரிடைத் தொடர்பு பற்றி வினவும் தோரணையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாடலில் பெரும் பகுதி வினாக்களால் நிறைந்துள்ளது. (முன்னிலை விளியுடன், முன்னிலை வாக்கியங்களாகக் கூறுகின்றார்.)

ஆறாவது பாடலில் முன்னாலே ஞாயிற்றின் ஒளி நிற்கும் தோரணையில் பலவாறு வினவுகின்றார். பாடல் வரிகளில் சுமார் அரைப்பகுதி வினாக்களால் நிறைந்துள்ளது. (முன்னிலை விளியுடன், முன்னிலை வாக்கியங்களாகக் கூறுகின்றார்.)

ஏழாவது பாடலில் ஞாயிற்றை விளித்து வினவத் தொடங்குபவர், விளக்கு, திரி, காற்று, ஒளி பற்றிப் பேசிச்செல்கின்றார்.

எட்டாவது பாடலில் சூரியனுடைய ஒளிக்கும் அதன் வெம்மைக்குமிடையிலான தொடர்பு பற்றிய வினாவோடு தொடங்கி, வெம்மையைத் தீயெனக் கூறி, பல வகைத் 'தீ'

பற்றிக் கூறிச் செல்கின்றார். (நின்னைப் போல் எமதுயிர் நூறாண்டு வெம்மையும் கூடரும் தருக என்று நூறாண்டு வாழ ஆசைப்படும் பாரதி, அகாலத்தில் மாண்டமை தமிழன்னைக்குப் பேரிழப்பே!)

ஒன்பதாவது பாடலில் சூரியன் பவனி வரும் வானவெளியையும் சூரிய ஒளியையும் காற்றையும் பற்றிக் கூறிச் செல்கின்றார். வானவெளி என்னும் பெண், ஒளியென்னும் தேவன் ஆகியவை உருவகங்கள். ஒன்பதாவது பாடலின் முற்பகுதியில் பாரதி, வசன கவிதை பற்றிச் செய்துள்ள பரிசோதனை முயற்சியை மிக நன்றாக அறிய முடிகின்றது. உரை நடை ஆக்க இலக்கிய விவரணம் போன்று - ஒரு கதைக் கூற்றுப் போன்று - இந்தப் பாடல் வரிகள் அமைந்திருக்கின்றன. வசன கவிதைக்கு எவ்வாறெல்லாம் வடிவம் கொடுக்கலாம் என்ற சோதனையின் விளைவே இதுவெனலாம்.

பத்தாவது பாடலில் பூமி, புதன், யுரேனஸ் போன்ற கிரகங்களை வீடுகளாகவும் பெண்களாகவும் உருவகித்து, சூரியனால் அவை பயன்பெறுபமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவை தமது தந்தை (சூரியன்) மீது காதல் செலுத்துகின்றன என்பதில் காதலை அன்பு என்னும் பொருளில் கூறுகின்றார். பூமி, புதன் முதலிய பெண்கள், காலம் என்னும் தலைவனோடு களவொழுக்கம் கொள்வதாகவும் அவ்வாறு புணர்தல் நிகழ்ந்தாலும் வரைவு கடாவுதலால் தலைவனுடன் சென்று வாழாமலிருப்பது தந்தையாகிய சூரியனுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு, அவன் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு, அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவதனாலேயே என்று குறிப்பிடுவது மிகச்சிறந்த, அழகிய கற்பனை. ('அவன் மந்திரத்திலே கட்டுண்டு வரைகடவாது சுழல்கின்றன.'மந்திரம்-ஆலோசனை. கட்டுண்டு - கட்டுப்பட்டு.)

பதினோராவது பாடலில் சூரியன் மூலம் மழைபெய்வது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். பன்னிரண்டாவது பாடலில் ஞாயிற்றின் சூடு பற்றியும், ஒளி பற்றியும் கூறுகின்றார். சிவனென்னும் வேடன் சக்தியென்னும் குறத்தியை உலகமென்னும் புனம் காக்கச் சொல்லி வைத்து விட்டுப் போன விளக்கு என்ற கூற்றும் கண்ணனென்னும் கள்வன் அறிவென்னும் தன் முகத்தை மூடி வைத்திருக்கும் ஒளியென்னும் திரை என்ற கூற்றும் நவில் தொறும் நவில் தொறும் நயம் பயப்பவை. சிவனென்னும் வேடன் : உருவகம். சக்தியென்னும் குறத்தி : உருவகம். உலகமென்னும் புனம் : உருவகம். கண்ணனென்னும் கள்வன் : உருவகம். இங்கு பாரதி, சிவனைப் போற்றியுரைக்கும் நாயன்மாரிலும், திருமாலையும் திருமால் அவதாரங்களையும் போற்றியுரைக்கும் ஆழ்வாரிலும் நின்று வேறுபடுவதைக் காணலாம். பாரதி, அரியும் சிவனும் ஒன்று என்ற நோக்கில் ஒரு சமரசக் கவியாக இங்கு காட்சியளிக்கின்றார். (சிவன், பார்வதி பற்றிக் கூறியிருப்பதோடு கண்ணன் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்.) அமுதமாகிய உயிரின் உலகமாகிய உடலிலே மீன்களாகத் தோன்றும் விழிகளின் நாயகமே என்று உருவகங்களை அடுக்கிச் செல்கின்றார். அமுதமாகிய உயிரின் உலகமாகிய உடல் என்று வானம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. (உயிரின் உலகம் - உயிர் கலக்கும் உலகம் - வானம்.) உயிர் - அமுதமாகவும், உலகம் - உடலாகவும் உருவகிக்கப்படுகின்றன. மீன்களாகத் தோன்றும் விழிகள் என்று நட்சத்திரங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. (மீன்கள் - விண் மீன்கள் - நட்சத்திரங்கள்.) மீன்கள் - விழிகளாக உருவகிக்கப்படுகின்றன. மீன்களாகத் தோன்றும் விழிகளின் நாயகம் என்று உடுக்களில் மிகப் பெரிய உடுவான சூரியனைக் குறிப்பிடுகின்றார். (உடு - நட்சத்திரம்.)

பதின்மூன்றாவது பாடலில் ஒளித்தெய்வமாகிய சூரியனின்
லீலைகளில் ஒன்றாக மின்னலைக் குறிப்பிட்டு, அது பற்றிப்
பிரஸ்தாபிக்கின்றார்.

அரும்பதங்கள் :

1.	வெய்யவன்	-	சூரியன்
2.	மாய்கின்றாய்	-	சாகடிக்கின்றாய்
3.	கனல்	-	நெருப்பு
4.	திகழ்ச்சி	-	ஒளி, தோற்றம்
5.	லீலை	-	புராணங்களில் இறைவன்
நிகழ்த்தும் விளையாட்டு
6.	குறி	-	அடையாளம், குணம்
7.	வைகறை	-	விடியற்காலம்
8.	உஷை	-	காலை வேளை
9.	நகைத்தல்	-	சிரித்தல்
10.	ஊக்கம்	-	உற்சாகம்
11.	அமுதம்	-	அமிர்தம்
12.	சித்தம்	-	மனம், உள்ளம்
13.	வடமேரு	-	வடமலை, திருப்பதி
14.	விடாய்	-	தாகம்
15.	ஓட்டுதல்	-	விரட்டுதல்
16.	ஓட்டினாயா	-	விரட்டினாயா
17.	கட்டுதல்	-	தழுவுதல்
18.	கட்டி முத்தமிட்டு	-	தழுவி முத்தமிட்டு
19.	மோஹினி	-	பெண் பேய், கண்டோரை
மயக்கும் பெண்
20.	தசை	-	ஊன், இறைச்சி
21.	செந்நீர்	-	இரத்தம்
22.	வேள்வி	-	யாகம்

←-----> க. பொ. த. உயர் தரம் / தமிழ் - 031 - பாரதி, பா.தாசன் கவிதைகள் <----->

23. கனலுக - எரிக
24. புடைத்தல் - அடித்தல்
25. புடைக்கின்றான் - அடிக்கின்றான்
26. மோனம் - மௌனம்
27. மருவுதல் - புணர்தல்
28. மருவினான் - புணர்ந்தான்
29. சகம், செகம், ஜகம் - பூமி, உலகம்
30. யோகம் - அதிர்ஷ்டம், தியானம்
31. வயிரம் - வைரம், கூர்மை
32. கோல் - புள்ளி, அம்பு
33. அமுத வயிரக்கோல் - அமுதமாகிய கூரிய அம்பு
(இங்கு மழைத்துளியைக் குறிக்கின்றன.)
34. மீன் - விண்மீன், நட்சத்திரம்
35. புனம் - தினை விளையும் வயல்
36. குறத்தி - குறிஞ்சி நிலப்பெண்
37. ஆத்மா - ஆன்மா
(உடலிலிருந்தும் மனத்திலிருந்தும் வேறானதாகக் கருதப்படும் பொருள்)
38. யவனர் - உரோமர், பாரசீகர், சோனகர்
(முற்காலத்தில் பாரசீகம், உரோமாபுரி முதலிய தேசங்களிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்து சென்ற உரோமர், பாரசீகர், முதலானோர் - சிவந்த நிறமுடைய Rome, Iran, Iraq நாட்டவர்.)
39. வரை - மலை
40. மணி - இரத்தினம், முத்து
41. மந்திரம் - ஆலோசனை

4. ஞாயிறு - II (ஸூர்ய ஸ்துதி)

01. கடலின் மீது கதிர்களை வீசிக்
 கடுகி வான்மிசை ஏறுதி யையா,
 படரும் வானொளி யின்பத்தைக் கண்டு
 பாட்டுப் பாடி மகிழ்வன புட்கள்
 உடல் பரந்த கடலுந் தனுள்ளே
 ஒவ்வொர் நுண்ணுளி யும்விழி யாகச்
 சுடரு நின்றன் வடிவையுட் கொண்டே
 சுருதி பாடிப் புகழ்கின்ற திங்கே.
02. என்ற னுள்ளக் கடலினைப் போலே
 எந்த நேரமு நின்னடிக் கீழே
 நின்று தன்னகத் தொவ்வொ ரணுவும்
 நின்றன் ஜோதி நிறைந்தது வாகி
 நன்று வாழ்ந்திடச் செய்குவை யையா,
 ஞாயிற் நின்க ணொளிதருந் தேவா!
 மன்று வானிடைக் கொண்டுல கெல்லாம்
 வாழ நோக்கிடும் வள்ளிய தேவா!
03. காதல் கொண்டனை போலுமண் மீதே.
 கண்பிறழ் வின்றி நோக்குகின் றாயே!
 மாதர்ப் பூமியு நின்மிசைக் காதல்
 மண்டி னாளிதி லையமொன் றில்லை;
 சோதி கண்டு முகத்தி லிவட்கே
 தோன்று கின்ற புதுநகை யென்னே!
 ஆதித் தாய்தந்தை நீவி ருமக்கே
 ஆயி ரந்தரம் அஞ்சலி செய்வேன்.

பாடந்ரீர்ப்பு :

(மரபு தழுவி எழுதப்பட்ட கவிதை என்பதால் பாடந்ரீரிப்பு தரப்படுகின்றது.)

01. கடலின் மீது கதிர்களை வீசி
கடுகி வான்மிசை ஏறுதி ஐயா,
படரும் வான் ஒளிஇன்பத்தைக் கண்டு
பாட்டுப் பாடி மகிழ்வன புள்+கள்
உடல் பரந்த கடலும் தன் உள்ளே
ஒவ்வொர் நுண் துளியும் விழியாக
சுடரு(ம்) நின்தன் வடிவை உட்கொண்டே
சுருதி பாடி புகழ்கின்றது இங்கே.
02. எந்தன் உள்ளம் கடலினைப் போலே
எந்த நேரமு(ம்) நின்னடிக் கீழே
நின்று தன்னகத்து ஒவ்வொர் அணுவும்
நின்தன் ஜோதி நிறைந்தது ஆகி
நன்று வாழ்ந்திட செய்குவை ஐயா,
ஞாயிற்றின் கண் ஒளி தரும் தேவா
மன்று வான் இடை கொண்டு உலகு எல்லாம்
வாழ நோக்கிடும் வள்ளிய தேவா
03. காதல் கொண்டனை போலும் மண் மீதே.
கண் பிறழ்வு இன்றி நோக்குகின்றாயே
மாதர் பூமியு(ம்) நின்மிசை காதல்
மண்டினாள். இதில் ஐயம் ஒன்று இல்லை
சோதி கண்டு முகத்தில் இவள்+கே

தோன்றுகின்ற புதுநகை என்னே
ஆதித் தாய் தந்தை நீவிர். உமக்கே
ஆயிரம் தரம் அஞ்சலி செய்வேன்.

விளக்கம் :

பாரதியாரால் ஞாயிறு எனவும் அடைப்புக்குள் ஸூரிய ஸ்துதி எனவும் தலைப்பிடப்பட்ட பாடல். சில தொகுப்பாளர்கள் ஸூரிய ஸ்துதி என்ற வடமொழியைத் தமிழில் பெயர்த்து, ஞாயிறு வணக்கம் எனத் தலைப்பிட்டுள்ளனர்.

முதற்பாடலில் கடற்கரையில் சூரியோதயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். கடலில் எழும் அலையோசையை சுருதி பாடுவதாகக் கூறுகின்றார்.

தானும் கடல் போல ஞாயிற்றால் உள்ளம் நிறைவது பற்றி இரண்டாவது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மூன்றாவது பாடலில் சூரியனும் மண்ணும் ஒருவர் மீது ஒருவர் காதல் கொண்டதாகக் கூறுகின்றார்.

அரும்பதங்கள் :

1.	கடுகுதல்	-	நெருங்குதல், விரைதல்
2.	கடுகி	-	விரைந்து
3.	புள்	-	பறவை
4.	மிசை	-	மீது, மேல்
5.	நுண், நுண்ணிய	-	மெல்லிய
6.	பிறழ்தல்	-	மாறுபடல்
7.	கண் பிறழ்வின்றி	-	வைத்த கண் வாங்காது,
பார்வை மாற்றாது
8.	ஐயம்	-	சந்தேகம்

பாரதிதாசனைப் பற்றி பேராசிரியர் ச.மெய்யப்பன்....

பாரதிதாசன், தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஊற்றுக்கண்; அவர் தமிழின் உயர்வுக்குப் பாடினார்; துறைதோறும் தமிழ் வளம் பெற, நலம் பெற வழிபல காட்டினார்.

பாரதிதாசன், பாரதியின் தமிழிலும் எளிய தமிழைக் கவிதைக்குப் பயன்படுத்தினார்; மக்கள் தமிழில் மாண்புறு கவிதைகள் பாடினார்; தமிழ்ச் சொல்லின் உயர்வினை ஆட்சியில் கொணர்ந்தார். அவர் வாழையடி வாழையெனக் கவிஞர் அணியினைக் கண்டவர்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் சொல்லும் சொல்லாட்சியும் நடையும் உத்திகளும் உவமைகளும் உருவகங்களும் அவருக்குப் பின் தோன்றிய கவிஞர்கள் அனைவரையும் பாதித்துள்ளன... பாரதிக்குப் பின் தமிழ்க் கவிதையுலகில் தனிச்சிறப்பிடம் பெற்றவர் பாரதிதாசன். பாரதி தொடங்கிய தமிழ்க் கவிதைப் புரட்சி, பாரதிதாசனால் விரிவு பெற்றது; நிறைவு பெற்றது. நாட்டு விடுதலையை பாரதியும், மக்களின் அகவிடுதலை, பொருளாதார விடுதலை, மொழி விடுதலை முதலியவற்றைப் பாரதிதாசனும் அழுத்தமாகப் பாடியுள்ளனர்.

பாரதியினும் எளிய மொழியும் பழகு தமிழும் கவிஞரின் தமிழ்க் கவிதைக்கு ஊட்டமாய் அமைகின்றன. பாரதிதாசனின் பாதிப்பு, கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் (1940-1990) தமிழில் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. பாரதிதாசன் பரம்பரை ஐம்பது, அறுபதுகளில் முத்திரை பதித்தது. எழுபது தொண்ணூறுகளில் அடுத்த அணி இன்னும் புது முயற்சிகளில் உத்வேகமாய்க் கவிப்படைத்தது.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் சுவடு பதியாத பாடல் இல்லை. வளரும் தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிஞரின் பதிவு மிகுதி. நேரடி நிழல்களும் உண்டு; நிழலுக்கு நிழல்களும் உண்டு.

தமிழர் வாரிபாக

இன உணர்வு

இயற்கை

ஆகியவை புரட்சிக் கவிஞரின் பாடுபொருளாயின. கவிஞரின் உவமை, சொல்லாட்சிகளும் அவர் யாத்தளித்த சில தொடர்களும் கவிஞர்கள் எல்லோரிடத்திலும் பாதிப்பை உண்டாக்கியுள்ளன. சீர்திருத்தச் செம்மலாகிய பாரதிதாசனின் சீர்திருத்தப் பணி தனித்ததொரு பேராய்வுக்கு உரியது.

- முனைவர் ச. மெய்யப்பன்

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

1. பத்திரிகை

காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீ தான்; இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீ தான்;
ஊரினை நாட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறி வாளர் நெஞ்சிற்
பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே.

அறிஞர்தம் இதய ஓடை
ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய்;
நறுமண இதழ்ப்பெண் ணேஉன்
நலம்காணார் ஞாலம் காணார்.

கடும்புதர் விலக்கிச் சென்று
களாப்பழம் சேர்ப்பார் போலே
நெடும்புவி மக்கட் கான
நினைப்பினிற் சென்று நெஞ்சிற்
படும்பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார்
படித்தவர். அவற்றை யெல்லாம்
"கொடும்" என அள்ளி உன்தாள்
கொண்டார்க்குக் கொண்டு போவாய்

வானிடை நிகழும் கோடி

மாயங்கள், மாநி லத்தில்

ஊனிடை உயிரில் வாழ்வின்

உட்புறம் வெளிப்புறத்தே,

ஆனந் கொள்கை, அன்பின்

அற்புதம் இயற்கைக் கூத்துத்

தேனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத்

தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம்!

சிறுகதை ஒன்று சொல்லிப்

பெருமதி யூட்டும் தாளே!

அறைதனில் நடந்த வற்றை

அம்பலத் திழுத்துப் போட்டுக்

கறையுளம் தூய்மை செய்வாய்!

களைப்பிலே ஊக்கம் பெய்வாய்!

நிறைபொருள் ஆவாய் ஏழை

நீட்டிய வெறுங்க ரத்தே.

ஓவியம் தருவாய்! சிற்பம்

உணர்விப்பாய்! கவிதை யூட்டக்

காவியம் தருவாய்! மக்கள்

கலகல வெனச்சி ரிப்பு

மேவிடும் விகடம் சொல்வாய்!

மின்னிடும் காதல் தந்து

கூவுவாய்! வீரப் பேச்சுக்

கொட்டுவாய்க் கோலத் தாளே!

தெருப்பெருக் கிடுவோ ருக்கும்
 செகம்காக்கும் பெரியோர்க் கும்கை
 இருப்பிற் பத்திரிகை நாளும்
 இருந்திடல் வேண்டும்! மண்ணிற்
 கருப்பெற் றுருப்பெற் றிளநடை
 பெற்றுப் பின்னர் ஐந்தேஆண்டு
 வரப்பெற்றார், பத்திரிகை நாளும்
 உண்டென்றால் வாழ்க்கை பெற்றார்!

விளக்கம் :

அறிஞர்களின் சிந்தனையால் பிறந்த பத்திரிகையின் சிறப்புக்
 களை முதற்பாடலில் கூறுகின்றார். காரிருள் அகம் : உவமை.
 இரண்டாவது பாடலில் அறிஞர் கருத்துக்களை மக்களிடம்
 கொண்டு சேர்ப்பமை பற்றிக் கூறுகின்றார். இதய ஓடை :
 உருவகம்.

படித்தவர்கள் சிரமப்பட்டுத் திரட்டும் அறிவுசால் விடயங்களை
 அவர்களிடமிருந்து விடயதானமாகப் பெற்று தன் வாசகருக்கு
 வழங்குபமை பற்றி மூன்றாவது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.
 சிரமப்பட்டு அறிவுசால் விடயங்களைத் திரட்டும் படித்த
 வர்களுக்கு, கடும் புதர் விலக்கி, களாப்பழம் சேர்ப்பவர்கள்
 உவமானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

பல துறை சார்ந்த விடயங்களைத் தினசரி வழங்குபமை பற்றி
 நான்காவது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிறுகதை முதலிய புதினங்களை வழங்கி, ஊரறியாத இரகசி
 யங்களை அம்பலப்படுத்துவது பற்றி ஐந்தாவது பாடலில்
 குறிப்பிடுகின்றார். சிறுகதை, பெருமதி (பெரும் மதி) ஊட்டும்
 என்ற கூற்று நயமிக்கது. இப்பாடலின் ஈற்றிலே ஏழை

«-----> க. பொ. த. உயர் தரம் / தமிழ் - 040 - பாரதி, பா.தாசன் கவிதைகள் <-----»

இரவலாகப் பத்திரிகை படித்துப் பயன் பெறுவது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பல்சுவை விடயங்களை வழங்குபமை பற்றி ஆறாவது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஏழாவது பாடலில் பத்திரிகையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றார். பலதரப்பட்ட நிலையில் வாழும் மனிதர் யாவரும் பத்திரிகை வாங்கி வாசிக்க வேண்டும் என்கின்றார். ஐந்து வயது தொடக்கம் பத்திரிகை வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதையும் கூறுகின்றார். பத்திரிகை (வாசிக்கும் பழக்கம்) நாளும் உண்டென்றால் வாழ்க்கை பெற்றார் என்பதனால் பத்திரிகையின் சிறப்பினையும் அதை வாசிப்பதன் இன்றியமையாமையையும் உணர்த்துகிறார்.

அரும்பதங்கள் :

1. அகம் - உள்ளம்
2. குவலயம் - பூமி
3. ஊன் - இறைச்சி, ஊனுடலம் (உடல்)
4. ஊனிடை - ஊனுடலத்திலுள்ள உயிர்
5. விகடம் - நகைச்சுவை, பரிகாசம்
6. செகம், சகம் - உலகம்

2. பாரதி உள்ளம்

சாதி ஒழித்திடல் ஒன்று - நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல்மற் றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் - மற்றப்
பாதி துலங்குவ தில்லை.
சாதி களைந்திட்ட ஏரி - நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்ற தோளே - நல்ல
தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்!

என்றுரைப் பார்என் னிடத்தில் - அந்த
இன்ப உரைகளென் காதில்
இன்றும் மறைந்திட வில்லை - நான்
இன்றும் இருப்பத னாலே!
பன்னும்நம் பாரதி யாரின் - நல்ல
பச்சைஅன் புள்ளத்தி னின்று
நன்று பிறந்தஇப் பேச்சு - நம்
நற்றமிழர்க் கெழில் மூச்சு!

மேலவர் கீழவர் இல்லை - இதை
மேலுக்குச் சொல்லிட வில்லை;
நாலு தெருக்களின் கூட்டில் - மக்கள்
நாலா யிரத்தவர் காணத்
தோலினில் தாழ்ந்தவர் என்று - சொல்லும்
தோழர் சமைத்ததை உண்பார்.
மேலும் அப்பாரதி சொல்வார் - "சாதி
வேரைப் பொசுக்குங்கள்" என்றே.

செந்தமிழ் நாட்டினிற் பற்றும் - அதன்
 சீருக்கு நல்லதோர் தொண்டும்
 நிந்தை இலாதவை அன்றோ! - எந்த
 நேரமும் பாரதி நெஞ்சம்
 கந்தையை எண்ணுவ தில்லை - கையிற்
 காசை நினைப்பதும் இல்லை,
 செந்தமிழ் வாழிய! வாழி - நல்ல
 செந்தமிழ் நாடென்று வாழ்ந்தார்.

விளக்கம் :

பாரதியார் மீது அதீத அன்பு கொண்டவர் பாரதிதாசன். அவர் பெயரே பாரதி மேல் அவர் கொண்ட காதலை உணர்த்தும். பிரித்தானிய அரசு கைது செய்ய வலை விரித்துத் தேடிய வேளை, பாரதியார், பிரெஞ்சு ஆட்சி நிகழ்ந்த புதுச்சேரியை தான் மறைந்து வாழப் பொருத்தமான இடமாகக் கொண்டார். அவர் புதுவையிலே மறைவாக வாழ்ந்து வந்த போது அவருடன் தொடர்பு கொண்டு நெருங்கிப் பழகி வந்தவர் பாரதிதாசன். அவ்வேளையிலேயே பாரதிதாசனுடைய முதல் கவிதையும் - பாரதியாரின் முன்னிலையில் - அவர் ஆசீர்வாதத்துடன் பிறந்தது. ('எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா...'). பாரதியார், தன் உள்ளம் திறந்து பல கருத்துக்களைப் பேசியவர்களுள் பாரதிதாசனும் ஒருவர். பாரதி, தன்னிடம் சாதி ஒழிப்புப் பற்றியும் தமிழ்த் தொண்டு பற்றியும் கூறியவற்றை முதல் பாடலில் நினைவுகூர்கிறார் பாரதிதாசன். தண் தமிழ் நீர், தண் தமிழ் வாள் ஆகியவை : உருவகங்கள். தமிழ்ச் சமுதாயம் ஏரியாகவும் தோள் ஆகவும் உருவகிக்கப்படுகின்றது. பாரதி இறப்பினும், தான் உயிர் வாழும்படி அவர் கூறியவை (முதல்

பாட்டில் வந்தவை) தன் காதில் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும் என்று இரண்டாவது பாடலில் கூறுகிறார். சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா, குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் என்று பாரதி (பாப்பாப் பாட்டில்) வெறும் பேச்சுக்குச் சொல்லிடவில்லை; கூறியது போலவே வாழ்ந்து வந்தார் என்பதற்கு ஒரு சம்பவத்தை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றார் பாரதிதாசன்.

பாரதியார், என்றும் சிறுமையான விடயத்தைப் பற்றியோ காசு பணத்தைப் பற்றியோ சிந்தித்ததில்லை என்று நாலாவது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரும்பதங்கள் :

1. துலங்குதல்	-	விளங்குதல்,
		ஒளி செய்தல்
2. பிணிப்பு	-	கட்டு
3. எழில்	-	அழகு
4. கந்தை	-	பிற்றல் துணி

(இங்கு சிறுமையைக் குறிக்கின்றது.)

யாத்ரீ வீனாக்கள்

1. பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற பாடலை அடிப்படையாக வைத்து விடையளிக்க.

பாரதி, பழைய வடிவத்தை புதுமைக்குப் பயன்படுத்தியுள்ள விதம்.

பல்லவர் கால திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்களுக்கும் பாரதியின் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடலுக்குமிடையில் காணப்படும் பொதுவான பண்புகள்.

கவிதையில் அமைந்துள்ள அணிகளை எடுத்துக்காட்டுக.

இங்கு கூறப்படும் காலை நேரக் காட்சிகள்.

பாரத மாதாவைப் பற்றி பாரதி கூறுபவை.

நாட்டு விழிப்புணர்வு, சுதந்திரம் பற்றிய ஆசையையும் ஆதங்கத்தையும் கவிஞர் புலப்படுத்தியுள்ள விதம்.

தேச ஒற்றுமை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளவை.

2. பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி என்ற பாடலிலிருந்து விடை தருக.

பாரதியாரின் கடவுள் வணக்கம்

பாடல்களில் காணப்படும் ஓசை நயம்

புலப்படுத்தப்படும் ஆணாதிக்கக் கருத்துக்களும் மூடக் கொள்கைகளும்

கால மாற்றம் புலப்படுத்தப்படும் விதம்

பெண்கள் அனுபவித்த அவலங்கள்

தற்காலப் பெண்களின் மேனிலை

மிருகங்கள், பிசாசங்களுடாக பாரதியின் வெறுப்புணர்வு புலப் படுத்தப்படும் விதம்.

ஆண், பெண் சமத்துவம் பற்றிய கருத்துக்கள்.

3. ஞாயிறு - 1 என்ற பாடலிலிருந்து விடை தருக.

இக்கவிதையின் எடுத்துரைப்பு முறையினையும் கவிஞரின் மொழி நடையினையும் பற்றி யாது கூறுவீர்?

'பாரதி வசன கவிதை முன்னோடி' என்ற வகையில் இக் கவிதையின், மரபு அறுக்கப்படும் தன்மை பற்றி யாது கூறுவீர்? பாரதியின் உள்ளத்திலே தோன்றும் வேட்கை.

இயற்கையழகில் பாரதி கொண்ட ஈடுபாட்டினை இப்பாடல் மூலம் விளக்குக.

காலை நேரக் காட்சிகள்

சூரியனிடம் வினவப்படும் வினாக்கள்

சூரியன் பற்றிய காட்சிகள்

சூரிய ஒளி பற்றிய காட்சிகளும் வினாக்களும்

ஞாயிறு - இருள் பற்றிய விடயங்கள்

ஞாயிறு - ஒளி பற்றிய விடயங்கள்

ஞாயிறு - வெம்மை பற்றிய விடயங்கள்

சூரியனோடு உரையாடும் பாங்கு

சூரியனோடு வினவும் பாங்கு

←-----> க. பொ. த. உயர் தரம் / தமிழ் - 046 - பாரதி, பா.தாசன் கவிதைகள் <----->

அணிகள் கையாளப்படும் விதம் பற்றியும் பெண் - ஒளித்தேவன் - காற்றுத் தேவன் பற்றிய கூற்று

பலவாறு கூறப்படும் "தீ" வகை பற்றிய கூற்றுக்கள் சிவன், சக்தி, கண்ணன் பற்றிய கூற்று

4. ஞாயிறு - II (ஸூர்ய ஸ்துதி) என்ற பாடலிலிருந்து விடை தருக.

கவிஞர் கூற விழைவது யாது?
கடற்கரைக் காட்சி
கவிஞரின் குதூகல உணர்வு
ஞாயிறு - மண் பற்றிய கற்பனை
இதில் தொனிக்கும் மரபுக் கவிதைப் பண்புகள்

5. பத்திரிகை என்ற கவிதையிலிருந்து விடை தருக.

இக்கவிதையின் எடுத்துரைப்பு முறையினையும் கவிஞரின் மொழி நடையினையும் பற்றி யாது கூறுவீர்?

கவிதையில் அமைந்துள்ள அணிகளை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக.

பத்திரிகையின் பண்புகள் பற்றி இங்கு கூறப்படுவன யாவை?
பத்திரிகையின் முக்கியத்துவம்

பத்திரிகையில் இடம்பெறும் அம்சங்களாக இங்கு கூறப்
படுபவை.

5. பாரதி உள்ளம் என்ற கவிதையிலிருந்து விடையளிக்க. ப
கவிதையின் எடுத்துரைப்பு முறை
பாரதி, பாரதிதாசனிடம் கூறிய இரண்டு அம்சங்கள்
அவை இரண்டில் ஒன்றை விட்டிட முடியாமை
இங்கு இடம்பெற்றுள்ள அணிகள்
பாரதி வாக்கும் நெஞ்சம் ஒன்றான தன்மை
பாரதி உள்ளம் எத்தகையது?

பாரதிதாசன், பாரதியாரின் மேல் கொண்ட மதிப்பு பாடலில்
புலப்படுத்தப்படும் விதம்

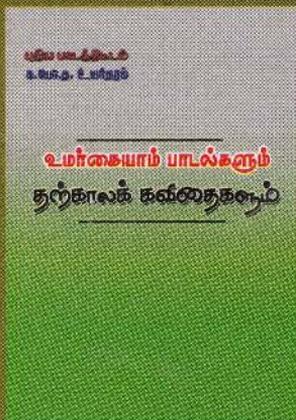
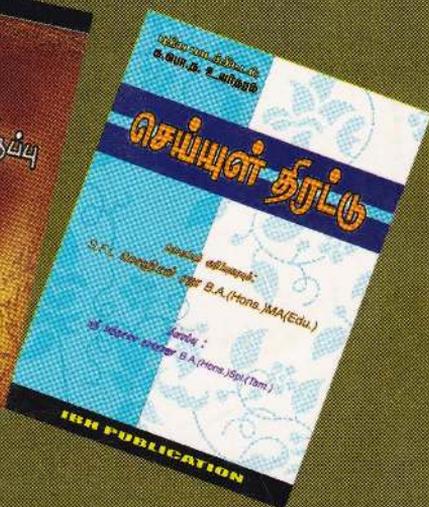
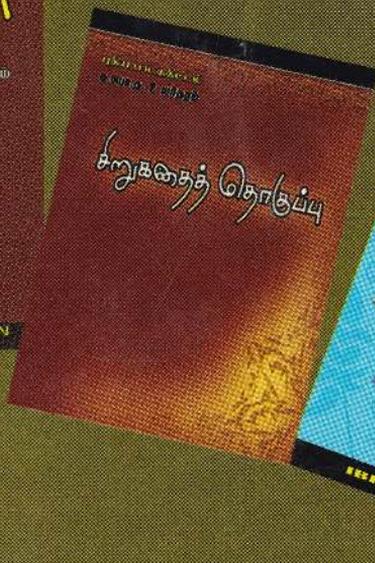
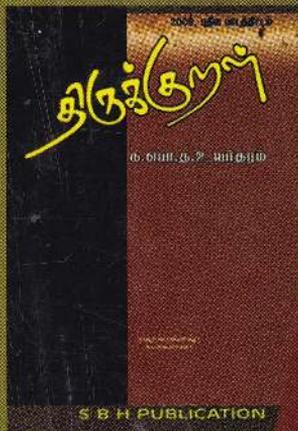

ஏக இறைவா!

எமக்கு

பயனுள்ள நற்கல்வியைத்

தருவாயாக!

ஏகவிநியோகஸ்தர்:

இளைமரிக பூகிறவுளி
 77, மதுரைமல, அரி, மலையலய - 605
 மதுரைமலையல, 605 0044002, 605 0044001

